

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr.
Negyed évre 1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily
írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez
küldendőek.

Megjelenik

minden Vasárnap

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél
30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

Munkaképtelenség szolgálatban ért baleset következtében.

Az erdészeti szolgálat tudvalevőleg egyike
a legnehezebbeknek, e mellet pedig a legtöbb
veszély által van fenyegetve az azzal fogla-
latoskodó. Nem lehet ezen a téren párhuzamot
vonni közte és más valamely foglalkozás között
dacára annak, hogy például a csendőröknek,
sőt némileg a pénzügyőröknek a szolgálata is
eléggé terhes és szinte nem csekély veszélyek-
kel kapcsolatos, nem pedig azért, mert a mi
magát a szolgálatot illeti, a két utóbbinál ez
nem folytonos, hanem azt az alkalmazottak némi
időközben, föl váltva teljesítik, míg teszem azt
az erdőőr egy maga lévén egy nagy véd-

kerületnek az ellátásával megbizva, gyakran
éjt-napot összevetve kénytelen abban szolgálatot
teljesíteni.

A mi már most ama veszélyeket illeti,
melyek az elősorolt állásokkal összekötvék, igaz
hogy a pénzügyőr, csendőr élete is elég gyakran
veszélyeztetve van csempészek, haramiák, lázo-
dások stb. által, de mi ez mind ahhoz képest,
a mi egy erdészeti altisztet fenyeget?

Nem elég, hogy minden fatolvaj, tilosban
legeltető, orvvadász alig várja, hogy olyan
helyen, hol ezt láttatlan megcselekedheti,
puskája végére, vagy fejszéje alá kaphassa,
még maga a természet is gyakran életére tör.
Magas meredélyek megmászásánál egy kis
félrelépés, egy hitvány kő megcsuszamlása

TÁRCZA.

Szarvas históriák.

Közli Lőrincz István, m. kir. erdőőr.

I. Istálózott szarvastehen.

Most kilencz éve annak; 1888. február havában
történt. Akkor még fiatal legény voltam s csak most,
a visszaemlékezés alkalmával veszem észre, hogy mily
gyorsan száll el az idő fejünk fölött. Alig mulnak el
gondtalan gyermekéveink, csak azon vesszük észre
magnunkat, hogy ime öregedni kezdünk s egyik ősz
hajszál a másik után lopózik föl a fejünk bubjára,
miben nagy segítségünkre vannak az élet különféle
bajai, melyekből bizon nekünk szegény erdőőröknek
elég bő mértékkel jut.

Mint erdőlegény voltam alkalmazva a gödölői m.
kir. erdőhivatalnál s székhelyem a szabadságharcban
lezajlott örökemlékezetű csata színhelye, Isaszegh volt.

Február 20-ika volt, az éjszaka dermesztő hideg.
Kora reggel — még ágyban pihentem ki az előző
Zsuzsánna nap dárídóit — két paraszt állit be hozzám
azzal a hirtel, hogy a szérüs kertekben a széna és
szalma kazlak közt egy szarvas tehén járkal s bár
megpróbálták, nem tudták onnan elhajszolni.

Azonnal a helyszínére mentem s a tehenet csak-
ugyan ott találtam, a mint vigan ropogtatta az illatos
szénát. Magam is megpróbáltam elkurgatni, de minden
igyekezetem kárba vészett, miért is négy paraszt
ember segítségével elfogtam s lakásomra vezettettem,
hol — mint aféle fiatal embernek istállóm nem lévén
— saját uri hajlékomba szállásoltam el, magam pedig
siettem az Ó-szeniczán lakó elüljáróm, Szepessi Ti-
vadar erdész urnak az esetet bejelenteni.

Hatóságom parancsából a tehenet addig, mig a
gödöllői cs. és kir. vadász hivatal intézkedni fog, Wag-
ner Keresztély vadórnek adtam át, ki azt istállójában
helyezte el, melyben egy tehene is volt. A tehén sorsa
fölött való intézkedés mintegy két hétig késett s ez

elégséges arra, hogy a szédítő mélységbe zuhanyjon s ott összeroncsolt tagokkal kiszervegjen. A felzudult vihar bármely pillanatban agyon zuzhatja egy kidöntött fatörzsszel, vagy legalább örökös nyomorékká teheti. A hóvihar mily könnyen temetheti el annyira, hogy csak a nyári olvadás után lehet föltalálni, ha ugyan addig farkasok, vagy más ragadozók reá nem akadtak s föl nem falták. A ragadozók dühének különben is folyton ki van téve.

Ennyi veszedelem mellett szinte csoda számba megy, ha az erdészeti alkalmazott minden baleset kikerülésével szolgálatában megöregszik.

Ha már most az erdészeti alkalmazottak között valakik olyan baleset ér, hogy ez által szolgálatképtelenné válik, vagy éppen életét is veszti, mi vár rá, vagy családjára? Bizonysajnálattal kell bevallanunk, hogy legtöbb esetben koldusbot.

A magas államkincstár még csak gondoskodott a saját alkalmazottjairól akkor, midőn elrendelte, hogy olyan esetekben, hol az alkalmazott önhibáján kívül, szolgálatban ért baleset következtében lesz munkaképtelenné, vagy pedig meghal, ő maga, vagy családja ama illetmények teljes élvezetében hagyandó, melyeket állásából kifolyólag a legutolsó időben élvezett, sőt lehet, hogy ugyanilyen, vagy

legalább hasonló elbánásban részesíttetnek egyes rendezettebb uradalmak alkalmazottjai is, de tagadhatlan az is, hogy kivált a magán uradalmaknál még a legtöbb helyütt az ilyen szerencsétlenül jártak vagy családjaik talpára uti laput kötnek s legfeljebb némi — alamizsnának sem igen beillő — kegyadománnyal bocsátják el.

Ime ismét egy nagy hiányossága tarsadalmi rendünknek, melyen szintén csak az erdőtörvény revíziójával, azután pedig annak szigorú végrehajtásával lehet segíteni.

Az államkincstárnál alkalmazottaknál is eddig nagy hiba volt, hogy a balesetnek szolgálat közben történt beigazolása nagyon nehézkesen ment, mert gyakran hónapok, sőt évek kellettek ahhoz, míg a szükséges helyszíni szemlék megejtettek, a különféle okmányok beszereztettek s e szerint míg a szerencsétlenül járt alkalmazott vagy családja abba a helyzetbe juttott, hogy kegydíját megkaphatta s nyugodtan élvezhette.

Ujabb időben mindinkább kezd a magas kormány figyelme az erdészeti alkalmazottakra kiterjedni s a tapasztalt hiányok lassan bár, de fokozatosan helyre lesznek hozva.

Ennek bizonyosságául szolgál a földművelésügyi m. kir. ministeriumnak folyó évi január hó 9-én kelt ad 23911 l. 1896 számú

idő alatt a szelid és a szarvas tehén egészen megbarátkoztak egymással s midőn a vendéget felsőbb parancs folytán elevenen Bécsbe szállították, a magára maradt régi lakó pár napig folyton bögött eltávozott vendége után, mint ha olyan véletlenül megkötött barátságuk rövid voltát siratta volna. Hja, bizon a korunkbeli barátságok ritkán szoktak tartósak lenni, olyanok azok csak, mint a szappanbuborék.

II. A rokkant vitéz.

Az előző eset után szinte egy évvel, 1889. február 16-án rendkívüli kalandnak voltam részese.

Kerületem bejárása után éppen hazamenőben voltam ugy este felé, midőn nem messze a falutól egy 12-es agancsárt találtam, a mint egymagában a fákon marad száraz lomb után ágaskodott. Egyedülléte s ezen a helyen mindjárt föltűnt s azért közelebb lopódtam hozzá, hogy az okot kifürkészem. Lábujjhegyen, csendesen közeledtem, de még is észrevett s menekülni igyekezett, ez azonban nem sikerült neki,

mert járása nagyon nehézkes és bizonytalan volt s így csakhamar eleibe kerültem.

A bika erre megállott s fogait csikorgatva hadonázott szép koronás fejével s közeledésemet nem nagy barátsággal fogadta. Gondoltam hogy behajtom a faluba, nehogy az itt olyan gyakori vadászok és tolvajok megkaparintsák, de bár hányszor is próbáltam, tervem mindig dugába dőlt, mert a szarvas mindannyiszor felém fordult s fenyegető állásba helyezkedett. Nem maradt más hátra, mint vadamat jó sorsára bízni s haza menni, mert már különben is éjjeledett.

Haza érve első dolgom volt Martin Tamás nevű erdőőrünkhöz menni s neki a dolgot elbeszélni. Rövid tanácskozás után abban állapodtunk meg, hogy míg ő reggel el megy az esetet bejelenteni, magam ki megyek vigyázni szarvasunkra, melyről különben tisztában voltunk, hogy nem lehet egészséges, hanem valami baj érte.

Ugy is történt, a hogy megállapodtunk. Martin bement jelentéstételre, én pedig kimentem arra a helyre,

körrendelete, melyet fontosságánál fogva s olvasóink okulására egész terjedelemben közlünk s mely így hangzik;

„Körrendelet. A szolgálat teljesítése közben külerőszak (baleset) által szenvedett sérülés következtében munkaképtelenné vált erdészeti alkalmazottak kedvezményes elbárást érdemlő eseteiben az igazolások, — melyek a külerőszaknak esetét, annak megtörténtét és körülményeit bizonyítják, csak hosszú idő, néha hónapok, sőt évek múlva ejtetnek meg, a midőn a tényállás kiderítése s megállapítása már kétséssé, bizonytalanná vált. Utasítom ennél fogva az erdőhatóságot, hogy minden ilyen esetben a sérülést szenvedő egyénről az illetékes tényezők s köztük a kezelő orvos is a történt eset helyét s az észlelhető nyomokban megállapítható körülményeket a sérülés idejében jegyzőkönyvbe foglalják, különösen megjelölve, hogy miben állott a sérülés a baleset idejében és mik voltak annak akkor már beállott, vagy várható következményei? Budapest 1897 január 9-én. A minister megbízásából: Solcz s. k.

A ministeri rendelet intencziója nyilvánvaló: ott, hol erre szükség van, a segínyt lehetőleg gyorsan nyújtani.

Ha már a kincstárihoz hasonló eljárásra nem is lehet talán a magán erdőbirtokok tulaj-

donosait szorítani, ezek legalább azt tehetnék meg, hogy alkalmazottjaikat valamely jó hírnevű biztosító társaságnál bizonyos tekintélyesebb összeg erejéig baleset ellen biztosítanák, mire ezek maguk rendszerint csekélyre szabott javadalmazásuk mellett alig képesek. Hasonló módon kellene az alkalmazott összes ingóságait is biztosítani tüzkár ellen. Ilyen eljárás mellett a bosszuállások nagyon korlátoztatnának, mert a bosszuálló leggyakrabban arra igyekszik, hogy haragosának anyagi kárt, bosszuságot, vagy fájdalmat okozzon s látva azt, hogy ezt a célját nemtelen cselekedetével vagy éppen nem, vagy csak részben éri el, gonosz szándékától inkább elállana.

A biztosítási díjak korunkban már olyan alacsonyak, hogy csekély anyagi áldozat mellett baleset esetére olyan tőkét lehet biztosítani, mely ha nem is jólétet, de legalább gondtalan életet biztosít a különben talán koldusbotra jutandónak.

LEVELEZÉS.

Magyar — Cséke 1897 január 27.

Tekintetes szerkesztő ur!

Magyar-Cséke nem csak a hasonnevű járásnak. ha-

hol a szarvast az este hagytam volt, abban a reményben, hogy az messze nem távozott, hanem ismét azon a környéken fogom találni. Reményemben nem is csalatkoztam, mert csakugyan nem messze attól a helytől kaptam meg, most is magánosan ácsorgott.

Délutánra megérkezett a gödöllői cs. és királyi vadász hivatal parancsa s abban a szarvas halálos ítélete, mert meg lett hagyva, hogy le kell szurni, bőrét és agancsát az erdőgondnoksághoz beszállítani, husát pedig a szent-királyi ugynevezett sas kunyhóhoz vinni. A hóhér nem szép szerepe Martin erdőőrnek és nekem jutott s a szebb halálra érdemes rokkant szarvas gyilkos kezeink közt csakhamar kiadta páráját.

Természetes, hogy a bontás és bőrfejtés alkalmával a legnagyobb kíváncsisággal kerestük a nagyon lesóványodott szarvas betegségét s nem is eredménytelenül, az egyik térdcsuklójában, mely fölött a bőr nagyon meg volt keményedve, három darab futó volt, bizonyosan valamely gonosz orvvadász fegyverének az emléke.

Az ily módon rokkanttá lett szarvas-dalia úgy látszik nem tudott elegendő táplálékhoz jutni, bár az etető rácsok mindig tele vannak szénával s ha utamba nem kerül, végelgyengülésben pár nap múlva bizonyosan elpusztult volna.

Szépen fejlett agancsait Szepessi erdész ur kapta, nekem pedig csak a régi idők emléke maradt meg, a mi különben nem is csekélység, mert olyan jól esnek az embernek az ilyen régi dolgokra való visszaemlékezések; visszaképzelve magunkat abba a korba szinte megfiatalodunk.

ADOMÁK.

Attól függ.

Mit gondol, hadnagy ur, még meddig tart a béke?

A mig megnőszülök.

nem mondhatni, hogy Bihar vármegyének is a közepén fekszik, körülvéve falvakkal, míg határát a vasut szeli ketté. Mint járási erdővédnek, itt van az én székhelyem is.

Folyó évi január hó 26-án érdekes kimenetelű vadászatunk volt. Korda Andor itteni földbirtokos ugyanis erre a napra néhány barátját, köztük a járásnak köztisztviselőiben és szeretetben álló főszolgabíráját egy kis hajtó vadászatra hívta meg. A vadászok rokanál és nyúlnál egyéb vadra nem számítottak, annál nagyobb volt azután a csodálkozás, midőn egyszerre észrevették, hogy a hajtásban négy darab vaddisznó van. A bámulás annyival indokoltabb volt, hogy ezen a vidéken ilyen vadra a legöregebb emberek sem emlékeznek. Legörvendetesebb a dologban az volt, hogy a nagy meglepetés dacára sikerült a ritka vendégek közül két darab jól kifejtett kocsát leteríteni.

Midőn a vadakat beszállították, a község aprajánagyja sietett megtekintésükre.

Csodálatos, hogy a disznók erre vidékre s még hozzá olyan közel a pályatesthez vetődtek, hol egyik vonat a másikat üzi prűszkölve, dűbörögve.

Vadász üdvözléssel vagyok
igaz hive

Abrudán László
járási erdővéd.

Szudriás 1897 január 28.

Tekintetes szerkesztő ur!

Lapunk új esztendei folyamának első számaiban azon felhívást méltóztatott közzé tenni, hogy mindazok, kik az »Erdészeti Ujság«-ra 5 előfizetöt gyűjtenek, egy tiszteletpéldányt kapnak.

Nem azért hozom fel e körülményt, mintha én is ezen jogosultak közzé tartoznám (ámbar jó magam is szereztem vagy kettőt) hanem egy, a mai viszonyok között igazán nagyon önzetlennek monható kartársunkra kívánom szerkesztő úr becses figyelmét felhívni, ki nemcsak hogy hat előfizetöt szerzett becses lapjának, hanem annyira buzgó hive és pártolója, hogy a kilátásba helyezett kedvezményt sem vette igénybe, hanem saját lapjára is pontosan előfizet.

Ezen kiváló férfiú Mike Sándor szudriási m. kir. erdőőr, ki nemcsak testestől lelkestől magyar ember, hanem fáradhatlan munkása és áldozatkész hive ügyünknek s egyáltalán mindazon eszméknek, melyek nemes célt vannak hivatva szolgálni.

Pedig nem csekély fáradságába, sőt mondhatnám összes ékesszólásába került ezen hat előfizető megszerzése, mert ezen kartársaink mind román ajkuak s lapjaikból ez idő szerint szellemi táplálékot még nem nyerhetvén, arra szívesen nem is reflektáltak. — Annál nemesebb tehát a szép tett, mely amellett, hogy igaz ügyét pártol, még tevékeny részt vesz a szellemi művelésben is.

Bár adna az Isten sok ily lelhes altisztet hazánknak, akkor azt hiszem szerkesztő úrnak sem nyomná egy

pár száz forintos hátralék beszédésének gondja a vállait.

Szerkesztő úrnak minden jót és egészséget kíván

igaz hive

Balogh Béla

m. k. erdőőr.

* * *

Szívesen adtunk helyet a fentti soroknak, annál szívesebben, mert csakugyan szebben és jobban magunk sem tudnók méltányolni derék bajtársunk buzgólkodását s igaz lelkesülését. Vajha minden kartársunkat hasonló érzelmek uralnák, akkor biztosra vehetnők jobb jövőnek közeli fölvirradását. Román ajku tesvéreinknek csak becsületére válik, hogy igyekeznek a hivatalos magyar nyelvet elsajátítani, mely igyekezetükben különben lapunknak, melynek irálya könnyen érthető, e mellett pedig minden ízében tősgyökeres magyar, jó hasznát vehetik. Nagy lelki örömünkre szolgál, ha idegen ajku bajtársainknak ezen a téren is szolgálatot tehetünk. Köszönet a szíves közleményért.

Szerkesztő.

Tekintetes szerkesztő ur!

Bocsánatot kérek, hogy ez egyszer eltagadom a helyet, hol levelem kelt, a névtelenség homályába burkolódom s nem nevezek meg sem hatóságot, sem személyeket, mert az ügy, melyről beszélni óhajtok, illetve panaszom közérdekű, mégis a fentieket közzétéve talán személyemet üldözésnek tennék ki, mit pedig — dacára ügyem igazságos voltának — elérni nem akarok. Célom egyedül egy olyan helytelenségre rámutatni, mely más bajtársamat is sujthat s egyuttal véleményt kérni a tekintetes szerkesztő urtól a sérelem orvoslására nézve.

Az eset nagyon egyszerű. Ez előtt egy évvel följelentést tettem egy erdőkárosító ellen s az ellene megindított tárgyalás folyamán eddig már háromszor jelentem meg a szolgabíróság előtt, mely úgy megtett utazásomat, valamint a költségeknek a félle szemben való megítélését mindannyiszor igazolta; lakásomtól a szolgabírói hivatal, melyhez idézve lettem, 26 kilométeren felüli távolságban volt s így oda és vissza utazásom alkalmával 53 kilométernyi utat kellett megtennem. A tárgyalás lefolyása után uti költségeim számláját az előirt 8 napi határidőn belül benyújtottam föllöttes erdőgondnokságnak, ennek dacára azonban mai napig egy krajczárt sem kaptam, sürgetéseimre pedig azt a választ nyertem, hogy fölszámított s a tárgyalás során megállapított utiköltségem csak abban az esetben lesz megtérítve, ha ez az elüljáró szolgabírói hivatal által a félen behajtván lesz.

Igy tehát megtettem három hosszú utat saját költségemen a magas kincstárnak mint kárt szenvedőnek az érdekében a nélkül, hogy ezért bármi néven nevezendő kártérítésben részesüljek. Közvetlen föllebbvalóm azzal üti el egyszerűen a dolgot, hogy van egy

legújabb ministeri rendelet, mely kimondja, hogy az erdőkárok ügyében tett utazások költségei csak abban az esetben fizetendők ki az azokban fáradozónak, ha azok a kárt tevő félen behajtattak, ez az állítólagos rendelet azonban eredetben, vagy másolatban, de még csak szóbelig sem lett közölve sem velem, sem pedig szomszédos kartársaimmal s így annak létezésében kétkednünk kell.

Kérem ennek folytán a tekintetes szerkesztő urat, mint ki ügyeinknek fent és alant egyedüli elfogulatlan szószóloja. szíveskedjék fölvilágosítani arról, vajjon előjárómnak ebben az esetben igazsága van-e, vagy nincs és hogy egyáltalán létezik-e a hivatkozott ministeri rendelet?

Szerény fölfogásom szerint egy ilyen rendelet kibocsátása valóságos abszurdum lenne, hivatva az erdőőröket az erdőkárok följelentésétől visszariasztani, mert senki sem lesz hajlandó saját szerény fizetését megcsonkítani utiköltségek fedezésével abban az esetben, ha még csak kilátása sincs arra, hogy ezek részére megtéríttessenek, már pedig hogy utat, kivált hosszabab költség nélkül megtenni nem lehet, azt minden józan gondolkodású ember elismeri.

Vajjon abban az esetben, ha kárttevő vagyontalan s ebből az okból szabadságvesztésre, elzárásra lesz büntetése átváltoztatva, ennek egy részét a följelentő erdőőr lesz köteles leültni utiköltségeinek megtérítése fejében?

Kérem ügyemnek mielőbbi szíves fölvilágosítását s tisztelettel vagyok igaz hive

Névtelen följelentő.

* * *

Panaszára egyelőre csak annyit jegyzünk meg, hogy olyan ministeri rendelet, mint a melyet levelében említ, egyáltalán nem létezik, mert a ministerium bolond gombák tenyésztésével nem foglalkozik, ez pedig nem lenne egyéb. Itt nincs egyéb tennivalója, mint a a tényállás felsorolása mellett kérvényt nyújtani be fölöttes hatóságához utiköltségeinek utalványozása végett, ha pedig ez eredményre nem vezetne, akkor panaszával egyenesen a ministeriumhoz fordulni, hol sérelme biztos orvoslást, az Ön ellen jogtalanul eljáró közeg pedig megfelelő orrot nyerend. A dologgal különben mint közérdekűvel jövő számunkban behatóbban is fogunk foglalkozni.

S z e r k e s z t ő.

Különfélék.

Személyi hírek. A besztérczebányai m. kir. erdőigazgatóság kerületében előléptetve, illetve kinevezve lettek: Gerlei Adolf és id. Medriczky János I. oszt. erdőőrök III. oszt. főerdőőrökké; Garzsik Gyula és Tsatlovsky Antal II. oszt. erdőőrök I. oszt. erdőőrökké; Chmelik András és Végh Kálmán III. oszt.

erdőőrök II. oszt. erdőőrökké; Belo István és Lörincz István IV. oszt. erdőőrök III. oszt. erdőőrökké; Hugyecz József napidijas felvigyázó IV. oszt. erdőőrré és Szatilik István h. erdőlegény III. oszt. erdőlegénynyé. — Gratulálunk!

Kérelem. E lapok szerkesztőjének egy jó vizsla kölyökre lenne szüksége, melyet maga szándékozik idomítani. Itt a vidéken ilyen nem kapható, fölkérem tehát barátaimat, kik ilyet adhatnának, hogy az ár megjelölése mellett erről értesíteni szíveskedjenek. Igényeimnek legjobban megfelelne a kisebb (angol) faj és a kölyök lehetőleg 3—4 hónapos legyen.

Erdész mulatság. Örvendezes dolog, hogy erdészeti altisztjeink mind sürűbben kezdik ártatlan mulatságaikat a hasznossal egyesíteni s részben a már megalakult, részben pedig a megalakítandó segélyegyletek javára tánczvigalmakat rendeznek. Ujjabban az alábbi meghívót kaptuk:

Meghívó: A besztérczebányai m. kir. erdőigazgatóságnak f. garami erdészeti altisztje személyzete Miskolczy Jánosné Ó Nagysága védnöksége alatt 1897. évi február hó 13-án a rezsőparti vendégfogadó helyiségeiben segélyegylete alapja javára zártkörű Táncmulatságot rendez, melyre a czimzett urat és családját tisztelettel meghívja a rendezőség. — Beléptidj: személyjegy 1 frt., családjegy 2 frt. — Kezdeté 8 órakor.

Végzetes baleset. Az ausztriai Hütteldorfban történt a következő megrendítő eset: Schöpf korcsmáros vadászfegyverét oda adta 16 éves fiának, hogy tisztítsa ki. A fiu a konyhába ment s mikor a fegyver tisztogatásához fogott, az egyik csőben felejtett tölteny elsült s a fiu anyját halálosan megsebesítette, úgy, hogy a szerencsétlen asszony, a család nagy kétértelműségére, másnap meghalt.

Kiéhezettette a fiát. Brünnhöl távirják a következőket: A csehországi Spalor községben egy Kraus nevű asszony mostoha fiát öt évig bezárva tartotta az istállóban s lassankint kiéhezettette. Mikor az embertelen bánásmód napfényre jött, ápolás alá vették a szerencsétlent, megmosdatták, felöltöztették, de az egészen elgyöngült fiu másnap meghalt. A bíróság elrendelte az exhumálást s megindította a vizsgálatot.

Disznótor csacsiból. Bácskában az idén rendkívül divattá lett, szamarat vágni, disznó helyett. Ennek az oka abban keresendő, hogy az idén rendkívül sok embernek a hizócskaja elpusztult, pénzük meg nem volt hizót venni. Így aztán kieszeltek, hogy kevés pénzből csacsit vesznek, kevés eleséggel felhizlalják és aztán leölik. Amint mondják, a csacsi husa rendkívül izletes, felfüstölve pedig tovább eltart, mint a disznóé. Háját, ha ugyan van rajta, kisütik zsirnak, az aprólékos husából meg kolbászt, hurkát készítenek. Mikor a csacsiölés megtörtént, a gazda a szokásos disz-

nótort is megtartja s ekkor az asztalra kerül finom csacsileves borssal, csacsicupák tormával, hurka, kolbász, fehér pecsenye és pörccs pogácsa és ez mind a csacsi izletes porczikáiból készül. Éjfélkor kitűnő kossonyát szolgálnak fel, mely a csacsi füleiből, lábacskáiból és fejcskéjéből kerül ki. Másnap a szomszédoknak is elküldik a szokásos kóstolót. Ez az egész csacsiság nem kerül többbe, mint 10—12 frtba. Mert 5—6 forintért lehet venni egy fülest, a meghizlaltatása 3—4 frtba kerül, levágása és feltakarítása is kitelik egy pengőből. Ép úgy vágják le, mint a tehenet. A bőre tiszta haszon, melyért 3—4 koronát ad a bőrkereskedő. Egy jó nagy csacsi 200—300 kilót nyom, ha kihizott. Ebben a télben az ó-becsei határban legkevesebb 20 csácsit öltek,

A bratkoviczei huszárok megkegyelmezése. A komáromi vár csillag börtönének ajtai megnyitk a bratkoviczei huszárok előtt, a kik tudvalevőleg Diószeghy őrmestert meggyilkolták s ezért közülök négyet a hadbíróság várfogsággal sujtott. Mult hétfőn érkezett le a király kegyelmi irata, a mely a huszároknak szabadságát vissza adta. A négy huszárt ma már szabadlábra is helyezték s el is utaztak azonnal övéikhez. A bratkoviczei huszárokat a mult év április 14-én szállították a komáromi vár börtönébe s azóta voltak a csillag-börtön lakói, mig ma már szabadon élvezhetik a szabadság levegőjét.

Az ujságolvasó tragédiája. Azok, a kik csak az ujságot politikai hirei iránt érdeklődnek s a napi egyéb szenzációk fölött futólagosan siklanak tova, bizonyára fejcsóválva olvassák el az alábbi hirt. Bizonybizony a „kis ember“-ke másképen olvassa azokat a hireket. Hogy lelkesül minden görögtűzön, hogy tud szomorkodni valami borzalmas véres tragédián! De a „kis ember“ együttérzésének ily megrázó tragikuma, mint a minő itt alább foglaltatik, alig téveszti el majd megrendítő hatását még a blazirtabb ujságolvasóra is. Bécs mellett, Hernalsban történt meg a tragikus eset König Ferencz, városi hivatalszolgával. Az ujságban éppen arról a kettős rablógyilkosságról olvasott, a melyet Dolezal nemrégiben Bécsben elkövetett. A mikor arra a helyre ért, a hol a fiatal rablógyilkos nővére, bánatában bátyja rémtette miatt, megtört szívvvel holtan összerogyott, Königre ez oly hatással volt, hogy hirtelen ő is összeesett és szörnyet halt. Kezében görcsösen fogta az ujságot s hüvelykujját akkor is az ujságnak arra a helyére szorította. A szerencsétlent szélhűdés érte s most hét kis gyermek maradt utána, kitéve a szegénységnek, a nyomorúságnak.

Halál a templom küszöben. Mehádián őszinte részvétet keltett gyertyaszentelő ünnepen Sztraky János plébános halála. Az ünnepi mise után kifelé ment a templomból, s a küszöben egyszerre szívszélhűdés következtében összeroskadt és meghalt.

Pályázatok. Ajánkozások.

Pályázat erdőőri állásra.

316/1806. erd. ügy. sz. Nógrád vármegye losonczii járásában egy kerületi erdőőri állomás betöltendő lévén, arra ezennel pályázat kihirdetetik.

Az állomás székhelye: Losoncz.

Javadalmazás: 500 korona évi bér, 100 korona lakpénz és 100 korona utazási átalány.

Pályázók felhivatnak, hogy az erdőtörvény 37. §-ában előirt minősítésüket ép és egészséges testalkatukat, jó látó és halló képességüket életkorukat illetőségüket és eddigi szolgálataikat, valamint a magyar nyelvnek szóban és írásban, a tót nyelvnek legalább szóban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket Nógrád vármegye közigazgatási erdészeti bizottságánál B.-Gyarmaton f. évi február hó 15. -ig nyujtsák be; megjegyeztetvén, hogy a kinevezendő erdőőr állomását azonnal elfoglalni tartozik.

Kelt B.-Gyarmaton, Nógrád vármegye közigazgatási-bizottsága erdőügyi albizottságának 1897. évi január 15-én tartott ülésében.

Török
alispán. elnök.

Pályázat erdőőri állásra.

A pécsi székesegyházi uradalom mánfai erdőgondnokságában egy erdőőri állomás üresedett meg, melynek betöltésére ezennel pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: 120 frt évi fizetés, lakás kerttel és istállóval, 12 poszonyi mérő buza, 12 poszonyi mérő rozs, 20 ürköbméter hasábfu, 1 kat. hold szántóföld és egy kat. hold rét használata, 2 drb. tehén és 4 drb. sertésre legeltetési illetve makkoltatási jog, 18—20 frt jutalék és lődíj.

Pályázók felhivatnak, hogy életkorukról, erkölcsi magaviseletükről, az erdőőri szakvizsga letételéről, ép, egészséges testalkatukról és eddigi szolgálataikról tanuskodó bizonyítványukat legkésőbb f. é. márczius hó 1-ig alulirothoz terjesszék be.

Erdőőri szakiskolát végzettek előnyben részesítettnek
Mánfa, u. p. Magyar-Szék, 1897 évi január 6-án.

Kolozsváry Andor,
urad főerdész.

Pályázat erdőőri állásra.

Alulirott vasműtársaság Erdészeténél, Rima-Brézó lakhellyel egy erdőőri állás betöltendő. Ezen állomásra csakis nőtlen s erdőőri szakiskolát végzett egyének pályázhatnak, kik szép és gyors írással, s a rajzolásban némi jártasággal bírnak.

Ezen erdőőri állomással a következő járandóságok vannak egybekötve: 260 frt fizetés, külső munkálatoknál

50 kr. működési pótlék, téli és nyári öltözet kalappal, lakás és tűzifailletmény.

Az erdőtörvényben megszabott kellékeket bizonyítványokkal, életkorukat és illetőségüket anyakönyvi kivonattal, a magyar nyelvnek szóban és írásban való tökéletes birását okmányokkal igazoló sajátkezűleg irt folyamodványok, alulirott vasműtársaság Erdészetéhez f. évi február hó 15-ig beterjesztendő.

Rima-Brézó (Gömörm.) 1887 január 8.

A rimamurány-salgó-tarjáni vasmű r.-t. erdészete.

Pályázat erdőőri állomásra.

30/97. erd. biz. — Veszprém vármegye közigazgatási erdészeti bizottsága a devecseri járásban üredésben levő s 250 frt évi fizetéssel, 40 frt lakbérilletménnyel, 60 frt utazási és 2 fit irodaátalánnyal javadalmazott magyar polányi II-od osztályu erdőőri állásra pályázatot hirdet, s felhívja a pályázni kívánókat, hogy kellőkép felszerelt pályázati kérvényeiket ezen bizottsághoz folyó évi március hó 1-ig nyujtsák be, mert az ezentul érkezendő kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Tudomására hozza a bizottság a pályázni óhajtnak azt is, hogy bővebb felvilágosítást Tatarek Kálmán vármegyei erdőgondnok veszpremi lakosnál nyerhetnek.

Kelt Veszprém vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának 1897. évi január hó 7-ik napján tartott üléséből.

Véghely Dezső,

királyi tanácsos, alispán,
a közigazgatási erd. biz. elnöke.

Pályázat erdőőri állomásra.

Szepes vármegye területén a szepesszombati m. kir. erdőgondnokság kerületében Poprád székhelyel rendszeresített erdőőri állomásra ezennel pályázat hirdet. Ezen erdőőri állomással 480 korona évi fizetés, 120 korona utazási átalány és 80 korona lakbérilletmény van egybekötve.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy az erdőtörvény 37. §-ában előirt minősítésüket, ép és egészséges testalkatukat, jó látó s halló képességüket, életkorukat, illetőségüket s eddigi szolgálatukat, valamint a magyar nyelvnek szóban és írásban, a német és tót nyelvnek legalább szóban való birását igazoló okmányokkal felszerelt sajátkezűleg irt és alulirott bizottsághoz csimzett folyamodványokat a szepesszombati magy. kir. erdőgondnoksághoz f. évi február hó 28-áig nyujtsák be, megjegyeztetvén, hogy a kinevezett erdőőr állomását legkésőbb április hó 1-én köteles elfoglalni.

Szepesvármegye köz. erdészeti bizottságától.

Mattyasovsky János,
erd. biz. elnök.

Pályázat erdőőri állomásra.

Máramaros vármegyében Alsó-Visó közbirtokosságánál lemondás folytán egy erdővédi állás üresedésbe jött, ennek betöltésére ezennel pályázat nyittatik.

Évi járandóság 240 frt.

Pályázni szándékozók felhivatnak, miszerint a törvényszabta minősítést, eddigi szolgálatot, erős és ép testalkatot, különösen jó látó, halló és beszélő képességüket orvosi bizonyítvánnyal, valamint élet koruk és illetőségükről tanuskodó anyakönyvi kivonatot, továbbá a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban, a román nyelvnek szóban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb f. év február 15-ig Zuzskó István közb. elnöknel. (F.-Visó Máramaros) nyujtsák be. Tekintve azt, hogy Máramaros vármegyében az erdőőri szabály-rendelet értelmében az összes községi és közb. erdővédeket egybe vonják, fizetésüket a vármegyei pénztár fogja fizetni és azon kívül előmenetel és fizetés felemelésre is számithatnak,

F.-Visón, 1897. január 16.-án.

Juzskó István,
közb. elnök.

Szerkesztői üzenetek.

Völgyesi urnak. Igért közleményeit mindig szívesen fogadjuk s mielőbb kérjük.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos:
Podhradszky Emil.

„FONCIÈRE“ PESTI BIZTOSÍTÓ-INTÉZET

→ ALAPITTATOTT 1864. BUDAPESTEN. ←

Alaptőkéje 4,000.000 koronára, biztosítékai pedig 22,000.000 koronára rugnak; minélfogva a leggazdagabb és legnagyobb biztosítékot nyújtó biztosító-intézetnek sorába tartozik.

Ezen hazai intézet igen előnyös feltételek mellett nyújt mindennemű biztosítást: tűz, jég, szállítmány és üvegeken eshető töréskárok ellen.

Különös gonddal ápolja az élet és az embert érhető testi balesetek elleni biztosításokat.

A díjak a legolcsóbbak és a feltételek a biztosítottakra nézve felette kedvezők. — Bővebb felvilágosítással készséggel szolgálnak:

A központi igazgatóság Budapest, V. Sas-utca 10. — A vezérügynökség Kolozsvárott és az ország majdnem minden községében lévő ügynökségek.

Szászsebesen főügynökség *Baiersdorf Henrik* urnál. Megbízható egyének egyszerű megkeresésre mint ügynökök alkalmaztatnak.

MEGJELENT

BLUM és TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

 legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmivelesügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujlag megbízott

a nagytekintetű erdőtiszték és az erdészeti altiszték egyenruhájának szállításával.

Tisztelettel értesítjük tehát, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati czikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készítenek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

 Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József Főherczeg udvari szállító

A földmivelés m. kir. Ministerium szállító.

BUDAPEST IV. Sütő utca 2. Szervitater sarkán.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.